پيدائش آدم جو قصو قرآن جي حوالي سان

قرآن حڪيم جي ثابتين سان منڍ وارو آدم ڪنهن ٻه هڪڙي ماڻهوءَ جو نالو نه آهي آدم جملي انسانن جو اسم النوع يعني نوعي نالو آهي يعني هڙني ماڻهن جو گڏيل نالو آهي جئين جانورن منجهان انن گهوڙن ٻڪرين مينهن ڏاندن جا اهي سڀ نالا پنهنجي قسمن جانوعي نالا آهن يعني نالو گهوڙو هزارن لکن ڪروڙن اربين ڪربين گهوڙن کي گهوڙو سڏيو ويندو لکن ڪروڙين اربين ڪربين انن کي اٺ سڏيو ويندو اهڙي طرح لکين ڪروڙين اربين ڪربين آدمين کي آدمي ۽ آدم سڏيو ويندو.

علم روايات ناهيندڙن بائيبل جي روايتن منجهان ڪوڙيون روايتون ناهيون آهن ته الله عزوجل زمين جي مختلف هنڌن ۽ قسمن منجهان مٽيءَ جا ذرا ذرا گڏ ڪري انهن منجهان آدم کي جوڙڻ لاءِ ان مٽيءَ کي ڳوهي آدم کي ناهيائين ۽ شروعات ۾ پهريون اڪيلو آدم نر پيدا ڪيائين پوءِ اڪيلائي سبب انجي پريشان رهڻ سبب ان جي پاسيريءَ ۾ هڪ ڳوڙهو پيدا ڪري ان منجهان ان جي لاءِ حوا نالي سان هڪ عورت پيدا ڪيائين يعني پهريون ماڻهو آدم جي نالي سان نبي ٻه ٻڌايو ويو ۽ ان جي جسم منجهان جيڪا عورت حوا نالي پئدا ڪئي وئي پوءِ هي آدم نبيءَ جڻ ته پاڻ منجهان پيدا ٿيل پنهنجي ڌي سان شادي ڪري انجو مڙس ٻه ٻڌيو اهڙين روايتن جي علم وارو جڻ ته پهريون پيدا ٿيندڙ آدم بغير امت جي نبي ٻه ٻڌايو ويو ۽ ان جي ڌيءَ کي سندس زال ٻه ٻڌايو.

مناسب ٿيندو ته پڙهندڙن جي خدمت ۾ اهڙين ڪوڙين ۽ جڙتو حديثن جي رام ڪهاڻين جي اصليت کي واڪو ڪرڻ لاءِ اسان انسانن جي پئدائش لاءِ قرآن حڪيم جون حقيقتون ٻه پيش ڪندا هلون رب پاڪ فرمايو آهي ته فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ (30-30) يعني ماڻهن جي پئدائش لاءِ الله جي قانون تخليق ۾ ڪنهن ٻه دور ۾ ڪابه تبديلي نه آئي آهي نه ئي اڳتي ڪڏهن ٻه ايندي هن آيت ڪريمه جڻ ته هيءَ حقيقت ثابت ڪئي ته جيئن هلندڙ دور ۾ عورتون مڙس ڪرڻ کان پوءِ ٻار ڄڻين ٿيون ڇوڪرا يا ڇوڪريون الله جي انهيءَ قانون مطابق شروعات ۾ ٻه جيڪو پهريون نفس واحد جرثومه حيات زولاجي جي قانون حيات ۾ بائلاجي جي جيڪا امبريولاجي واري شاخ آهي ان مطابق اها منڍ واري جرثومه حيات ڦاٽي ٻن حصن ۾ ورهائجي وئي جن منجهان هڪڙو نر ٿيو ٻيو مادي ٻڌيو ان تقسيم کان پوءِ انهن جي افزائش ۽ واڌ سان ان هڪڙي جوڙي منجهان يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُواْ رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالاً كَثِيرًا وَنِسَاء (1-4) يعني هڪ وقت جيڪا جرثومه حيات ٽني ڦاٽي ٻن حصن ۾ نرماده ٿي پوءِ ان لاءِ آيت ڪريمه (1-4) ۾ ٻه رب پاڪ فرمايو ته توهانجي رب هڪ مؤنث منجهان ان جو جوڙيوال پئدا ڪيو وري ساڳي حقيقت رب پاڪ ٻيو پيرو ٻه آيت ڪريمه وَهُوَ الَّذِيَ أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ (6-98) يعني مؤنث منجهان ان جي جوڙيوال کي پيدا ڪيو ۽ اڃان ٻه ٽيون پيرو ٻه رب پاڪ فرمايو ته خَلَقَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا(39-6) يعني پيدا ڪيائين اوهان کي شروعاتي مؤنث منجهان جيڪو بائلاجي جي امبريولاجي واري قانون تخليق مطابق اهو جرثومو ٽني ڦاٽي ٻن حصن ۾ ورهائجي ويو جن منجهان هڪڙو مؤنث ٿيو ٻيو مذڪر ٿيو پوءِ اهي ٻيئي تخليقون وڌي عاقل بالغ ٿي شاديون ڪري زال مڙس ٻڻجي وڏيڪ اولاد ڄڻيائون (1-4).

محترم قارئين! قرآن حڪيم انهيءَ انداز تخليق طرف اشارو فرمايو آهي تہ فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ (30-30) آئون هت لفظ فطر جي بہ معنىٰ قرآن حڪيم جي حوالي سان عرض ڪيان تہ آيت (3-67) مطابق لفظ فطر ۽ فطور جي معنىٰ ڏار، چير ۽ جهير آهي اها معنىٰ عورت لاءِ تہ موافق ۽ درست ٺهي پر علم حديث وارن جيڪو آدم مرد منجهان بغير چير ۽ ڏار جي عورت ڄڻائي آهي اها رام ڪهاڻي خلاف قرآن غير فطري آهي جنهن کي رب تعالىٰ سورت روم ۾ آيت نمبر 30 سان رد فرمايو آهي ۽ نہ صرف انهيءَ حوالي سان تخليق آدم جو غير قرآني قصو ڪوڙو آهي پر جيڪو رب پاڪ جو فرمان آهي تہ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ (76-2) يعني اسان اوهان کي مرد ۽ عورت جي مليل جليل نطفي منجهان پيدا ڪيو آهي سو هن آيت ڪريمہ منجهان علم حديث واري آدم جي پيدائش واري طريقہ تخليق جو رد ثابت ٿئي ٿو ۽ اجا بہ جيڪو رب پاڪ فرمايو آهي تہ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ سورة المؤمن (40-67) يعني الله اها ذات آهي جنهن پيدا ڪيو اوهان کي مٽيءَ منجهان پوءِ (ٻئي مرحلي ۾) نطفي منجهان تہ پوءِ الله جي بيان ڪيل قانون پيدائش آدم منجهان ڪير ٻڌائي ۽ ثابت ڪري ڏيکاري تہ آدم جي لاءِ حديثن واري پيدائش جي رام ڪهاڻيءَ مطابق آدم پاڻ ڪنهنجي نطفي منجهان پيدا ٿيو؟ ڪيترائي ماڻهو چوندا آهن تہ الله جا پيدائش بابت قانون ڪن ڪن ماڻهن ۽ خاندانن لاءِ جدا جدا هوندا آهن جيئن آدم ۽ آل رسول وغيره سو اها سڄي غلط فلاسفي يهودين گهڙي توريت ۾ بيان ڪئي آهي پوءِ اتاهون مسلمانن يهودين مجوسين ۽ عيسائين انهن ڏند ڪٿائن کي جناب خاتم الانبياء عليہ السلام جي اسم گرامي طرف ڪوڙين نسبتن سان منسوب ڪري انهن کي علم حديث رسول جو درجو ڏيئي ڇڏيو. آئون وڏي واڪي فلسفہ پيدائش آدم جي اهڙين سڀن حديثن کي نجوڪوڙ هن دليل سان قرار ڏيان ٿو جو رب پاڪ بہ ڪليل اعلان ڪيو آهي تہ مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ سورة قٓ (50-29) يعني آئون الله پنهنجا اصول ۽ نظريا تبديل نہ ڪندو آهيان جيڪڏهن ائين ڪيان تہ منهنجو پنهنجي ٻانهن مٿان وڏو ظلم ٿي پوندو جيڪو منهنجي شان جي خلاف آهي.

مٿي جيڪو ذڪر ڪيو سون تہ بائلاجي جي برانچ ايمبريولاجي جي قانون مطابق پهريين جرثومہ حيات جيڪو پنهنجي افزائشي طاقت سان ٽني ٻن حصن ۾ ورهائجي ويو پوءِ ان جڻ تہ نر ۽ مادي جا جاڙا جزا ڄڻي ڇڏيا اهو عمل بہ ڪوئي هڪ جرثومہ ۾ محدود نٿو ڏسجي هن ڪري جو آيت ڪريمہ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ. سورت ياسين جي هن آيت 36 تہ زولاجي ۽ باٽني جي فلسفي پيدائش يعني حياتيات ۽ نباتات جي زراعتي، ميوه جات ۽ حيوانات جي ٻنهي قسمن کي پاڻ ۾ ملائي ڇڏيو ۽ نہ صرف ملائي ڇڏيو پر سورت نوح جي آيت ڪريمہ وَاللَّهُ أَنبَتَكُم مِّنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا (71-17) يعني اوهان انسانن کي رب تعالىٰ زمين منجهان نباتات وانگر ڦٽايو ۽ انهيءَ نباتاتي يا حيواناتي گروٽ ۽ واڌ ويجهہ جو طريقو رب تعالىٰ ٽن جاين تي (4-1) (6-98) (39-6) صاف صاف نموني هي بيان فرمايو تہ اسان توهان کي نفس واحدة يعني مؤنث منجهان پيدا ڪري پوءِ جوڙا جوڙا ڪري اڳتي وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالاً كَثِيرًا وَنِسَاء (4-1) ڪئي سارا مرد ۽ عورتون پيدا ڪيا. سو هي ٽيئي آيتون وڏي واڪي اعلان پيون ڪن تہ پهريائين آدم نالي وارو مرد پيدا ڪونہ ٿيو آهي بلڪ نفس واحدة پهريائين عورت مؤنث پيدا ٿي آهي پوءِ ان منجهان وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا (4-1) انجو زوج جوڙيوال پيدا ٿيو آهي حديثن ناهڻ وارن پنهنجي طرفان ڪوڙيون حديثون ناهي آدم مرد کان پيدائش جو زنانو ڪم وٺي ان کي ڏيءُ ڄڻائي وري ان ڌيءُ سان بہ بغير نڪاح جي پرڻائي پوءِ وري آدم کي نبي بہ

ٻڌايو آهي هاڻي ڪير ٻڌائي ته علم حديث جي اهڙي خلاف قرآن گهڙيل روايتن تي مسلم امت وارا قرآن جي هدايتن کان پوءِ به پنهنجيون اکيون ڇو نٿا کولين جو آدم ته ماڻهن جو ڳڌيل نوعي نالو آهي يعني قيامت تائين آخري پيدا ٿيندڙ انسان ۽ ماڻهو به اهڙوئي آدم هوندو جهڙو پهريائن پيدا ٿيندڙ آدم ۽ پهريين آدم کان وٺي قيامت تائين پيدا ٿيندڙ سڀئي آدمين کي جيڪڏهن هوڪي حڪيم ۽ سائنسدان تخليقڪار ۽ ايجادون ڪندڙ هوندا. پوءِ ڇو نه اهي يهودي هجن عيسائي هجن هندو سک ۽ دهريا الله جا منڪر به ڇو نه هجن انهن کي به ملائڪ سجدا ڪندا رهندا، ڇو ته سجدو آهي ئي تخليق، جوڙون جوڙڻ ۽ ايجادن منجهه ڪم اچڻ جي لاءِ. سجدي جي معنیٰ ئي آهي وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ (16-50) يعني اهي ڪم ڪن جن جو انهن کي حڪم ڪيو وڃي سو ملائڪن کي ته سڄيوئي ڪارڪنان قضا و قدر ويو آهي. ماڻهن جي طبيعت نهايت عجوبه پسند آهي جو هو خواه مخواه غير فطري غير قانوني غير سائنسي ڳالهين تي گهڻو ويساهه رکن ٿا ۽ الله جي قانون تخليق تي ڪوبه ڌيان نه ٿا ڏين ۽ ڪوڙين ڪرامتن ۽ ڪوڙن معجزن مٿان ڳنڍ ڏيئي پنهنجا واهيات غيرسائنسي نظريا ناهيون ويٺا آهن آئون هت صرف هڪڙي مشهور ڪوڙي معجزي بابت قرآن حڪيم جي سچي رهنمائي طرف پڙهندڙن جو ڌيان ڇڪائيندس رب تعالیٰ جناب موسیٰ عليه السلام کي چيو ته وَاتْرُكْ الْبَحْرَ رَهْوًا(44-24) يعني تون دريا منجهان بيٺل پاڻيءَ وٽان گذر ڪجان، ٻئي هنڌ حڪم فرمايائين ته وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَّا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى (20-77) يعني اسان موسي ڏي وحي ڪيوسون ته منهنجي ٻانهن کي تون درياءَ جي سڪل رستي مٿان وٺي وڃجان ۽ اتاهون توکي ڪنهنجي پٺي سگهڻ جو خوف به ڪرڻ نه گهرجي ۽ نه ئي وري (پاڻيءَ ۾ ٻڏڻ جو) اجا سورت الشعراء ۾ رب تعالیٰ فرمايو ته فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنِ اضْرِب بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ (26-63) يعني اسان موسي جي طرف وحي ڪيوسون ته رستي ۾ جيڪي پاڻيءَ جا ڍبا اچن ته انهن جي اونهائي کي ايپي نموني سان اندر لٺ وجهي چيڪ ڪجان ۽ ائين نه ٿئي جو ڪنهن وڏي گهري پاڻيءَ ۾ ڪوئي ٻڏي پوي. ماڻهن جي سوچ تي افسوس ٿو ٿئي جو انهن هن آيت جي معني به غير عقلي سوچ واري مشهور ڪئي آهي ته وهندڙ پاڻي کي لٺ هڻي ٻه حصا ڪيو ويو آهي ماڻهن جي بي عقلائيءَ جو فائدو وٺندي قصص الانبياءَ تفسير عزيزي ۽ تفسير نعيمي وارن ڪوڙن حوالن سان انهن کي گمراهه ڪيو ويو آهي مذهبي پيشوائيت هي به مشهور ڪيو ته آدم جي جسم منجهان حوا نالي عورت ڄائي وري آدم ان کي زال بنايو پوءِ ان منجهان ان کي هر صبح ۽ هر شام تي ٻار ڄمندو هئو هڪڙي صبح جو ڄمندڙ پٽ ٻئي ڏينهن ڄمندڙ ڌيءُ سان پرڻايو ويندو هئو. اڄ جون فارمي ڪڪڙيون به هڪڙو آنو مشڪل سان ڏين ٿيون پر آدم جي زال روز به ٻار الائي ڪيئن ڄڻيندي هئي؟ اهڙي قسم جي بائيبل جي اسرائيلي روايتن ۽ قصن منجهان انهن راوين آدم کي ڌيءُ سان زنا ڪندڙ بنائي ڇڏيو ۽ ان جي اولاد کي ڀينرن سان زنا ڪندڙ ٻڌائي ڇڏيو.

آدم نبي ناهي

سچي قرآن ۾ ڪنهن به هنڌ آدم کي نبي ڪونه سڏيو ويو آهي ڪيترائي ماڻهو آيت ڪريم إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ (3-33) جي لفظ اصطفیٰ منجهان نبوت جي معنیٰ ڪيندا آهن جيڪا اها ڳالهه سراسر غلط آهي ڇو ته اهو اصطفاء جو لفظ جنهن جي معنیٰ آهي چونڊڻ ته اهو لفظ جناب

بي بي مريم جي لاءِ بہ قرآن ۾ استعمال ٿيو آهي (3-42) ۽ بادشاه طالوت جي لاءِ بہ استعمال ٿيو آهي جيڪي اهي ٻيئي نبي ناهن الله جا سڀ نبي مصطفىٰ آهن پر سڀ مصطفىٰ ماڻهو نبي ناهن، اهڙي طرح الله جا سڀ نبي رسول آهن پر سڀ رسول نبي ناهن (19-19).

جيڪڏهن آدم نبي هجي ها تہ الله عزوجل قرآن حڪيم ۾ آدم لاءِ هي رمارڪ نہ ڏئي ها تہ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ (20-121) معني تہ پوءِ نافرمان ٿيو آدم ۽ گمراهہ ۽ ناڪام ٿيو، هتي ڪير هي ثابت ڪري سگهندو تہ ڪنهن بہ الله جي نبي لاءِ نافرماني ۽ گمراهيءَ جا لقب ان ڪي سونهن ٿا؟.

مطلب تہ ڪوبہ نبي ڪڏهن بہ گمراهہ ۽ نافرمان نٿو ٿي سگهي سو آيت ڪريمہ وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَىٰ (20-121) جو رمارڪ قرآن حڪيم سڀني آدمين جي لاءِ ڏنو آهي سواءِ نبين صديقين شهداء يعني پاس ٿيل مؤمنن جي، جو تہ انسانن جي ڀيرين آدمين کان وٺي دنيا جي آخري آدم تائين سڀ ماڻهو آدم آهن.

۽ ڪي ماڻهو آيت ڪريمہ فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِن رَّبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (2-37) يعني پوءِ حاصل ڪيا آدم پنهنجي رب کان قوانين جن تي عمل ڪندي پوءِ پنهنجي خطائن کان موٽ ڪاڏائين. هن آيت کي بہ ماڻهو آدم جي نبي هجڻ جي ثبوت ۾ پيش ڪندا آهن اسان انهن ماڻهن جي خدمت ۾ عرض ڪيون ٿا تہ هيءَ آيت جملي انبياء عليهم السلام جي لاءِ آهي ۽ آدم جي معنىٰ ياتوجيہ تہ آدم معني سڀ ماڻهو، ان جو ثبوت هن آيت نمبر (2-37) کان اڳ ۾ واري آيت (2-36) ۽ پوءِ واري آيت نمبر (2-38) غور سان پڙهي ڏسندا تہ سڀن آدمن کي ٻڍي گريڊ ڪرڻ لاءِ الله پاڪ اهبطوا يعني جمع جي صيغي سان حڪم ڏنو آهي تہ توهان سڀ عصيان ۽ غوائيت جا ڏوهاري ٿيا آهيو اوهان منهنجي حڪم وَلاَ تَقْرَبَا هَـذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الْظَّالِمِينَ (2-35) جي انحرافي ڪئي آهي اوهان مردن خواه عورتن ذخيره اندوزي ۽ سرمايہ داري جي ذاتي ملڪيت واري نظريي کي اختيار ڪيو آهي جنهن سان منهنجي ڏنل ٻڌي واري ٽارگيٽ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً (2-213) تائين پهچڻ ۾ اوهان کي ناڪاميون ٿينديون تنهن ڪري قُلْنَا اهْبِطُواْ مِنْهَا جَمِيعاً اوهان هڙيئي جو هڙيئي ناپاس آهيو اڳيئن مرتبي کان هيٺ لهي وڃو فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَايَ فَلاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ (2-38) پوءِ جيڪڏهن اڳتي هلي ڪري اچي اوهان ڏي منهنجي طرف کان ڪابہ هدايت پوءِ جيڪو منهنجي هدايت جي تابعداري ڪندو پوءِ انهن تي نہ خوف هوندو نہ ئي غمگين ٿيندا. محترم قارئين! جن ماڻهن کي آيت فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِن رَّبِّهِ كَلِمَاتٍ (2-37) منجهان آدم جي نبي ٿيڻ جو مغالطو ٿيو آهي انهن کي الله عزوجل ايندڙ آيت فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى (2-38) ذريعي سمجهائي ڇڏيو تہ منهنجي هدايت اوهان کي ملندي نبين جي معرفت پر اها هوندي سڀن آدمن جي لاءِ (6-114) هاڻي پڙهندڙ مهربان فتلقي آدم جي جملي ۾ آدم سڀن انسانن جو نوعي نالو تصور ڪندي آيت ڪريمہ وَهُوَ الَّذِي أَنَزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلاً(6-114) جملو فرمايو يعني الله اها ذات آهي جنهن نازل ڪيو اوهان سڀن آدمن جي طرف تفصيل ڪيل الڪتاب هاڻي ڪير سوچي پوءِ ٻڌائي تہ فتلقي آدم من ربه ڪلمات جو هو بهو ترجمو ۽ خلاصو آيت (6-114) جو جملي وَهُوَ الَّذِي أَنَزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ سان نهڪي بيهي ٿو يا نہ؟.

محترم پڙهندڙ يائرو! قرآن کي سمجهڻ لاءِ اهو فن اٿو تصريف آيات وارو جنهن کان روايت پرست ماڻهو نفرت ڪن ٿا. پڙهندڙ مهربان غور فرمائن تہ رب تعالىٰ انسان جي پيدائش لاءِ پنهنجي پاڪ ڪتاب ۾

ڪيئن تہ هر طرح جو گهربل تفصيل آڻي سمجهايو جو ڪابہ ننڍي وڏي ڳالهہ نہ رهائي اتس ۾ جن خيانت ڪندڙ مفسرن ۾ قرآن حڪيم جا ترجما ڪندڙن بہ إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِندَ اللهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثِمَّ قَالَ لَهُ كُن فَيَكُونُ (59-3) يعني عيسي جي پئدائش جو تفصيل بہ آدم جي پئدائش وانگر آهي جنهن کي متيءَ منجهان ناهي پوءِ واري پراسيس منجهان مڪمل ڪيائين، سو ترجما لکندڙن هن آيت ذريعي عيسي جي پئدائش جي تشبيہ آدم سان بغير پيءُ جي پيدا ٿيڻ ۾ ڏيئي ڇڏي آهي جڏهن تہ اوهان هاڻ پڙهي آيا تہ اسان انسان کي پيءُ ماءُ جي پاڻ ۾ ولوڙيل نطفي منجهان پئدا ڪيو آهي (2-76) سو هن آيت ڪريمہ تہ پهريين آدم لاءِ بہ بغير پيءُ ۽ ماءُ جي پيدا ٿيڻ کان انڪار ڪيو آهي پوءِ آدم جي پئدائش سان عيسي جي پئدائش جي تشبيہ ڪيئن صحيح بيهندي تہ عيسي بغير پيءُ جي پئدا ٿيو آهي روايتن ذريعي مترجمين قرآن ترجمي ڪرڻ مهل قرآن حڪيم جي تصريف آيات واري رهنمائي کان اڪيون بوتي قرآن جا ترجما لکن تا اهڙن مترجمن جا نالا لکڻ تي ماڻهو مون متان ڪاوڙجن تا سو مون آدم جي پيءُ ماءُ منجهان پئدا ٿيڻ جا قرآن منجهان تہ حوالا اوهان کي ٻڌائي ڇڏيا سورت الحجرات آيت نمبر 13 ۾ سورت الدهر آيت نمبر (2-76) باقي جناب عيسي عليہ السلام جي ابي يعني والد گرامي جو ثبوت ڏيڻ مون طرف ۾ قرآن طرف پڙهندڙن جو قرض رهي ٿو سو بہ پڙهي ڏسندا جواب حاضر آهي سورت الانعام جي آيت نمبر 83 کان 87 نمبر تائين سيڪو ماڻهو پنهنجي گهر ۾ پيل روايتي ترجمن واري قرآن تي پڙهي ڏسن رب پاڪ جناب انبياء عليهم السلام جا جيڪي نالا ڳڻايا آهن ابراهيم عليہ السلام نوح عليہ السلام اسحاق عليہ السلام يعقوب عليہ السلام داؤد عليہ السلام سليمان عليہ السلام ايوب يوسف موسیٰ هارون ذڪريا يحيٰ عيسيٰ الياس اسماعيل يسع يونس لوط عليهم السلام انهن سين جي نالن ٻڌائڻ کان پوءِ رب پاڪ فرمايو تہ وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ (6-87) يعني انهن سين جي پيئرن ۾ اولاد ۾ ڀائرن ۾ انهن منجهان اسان جي چونڊ ۾ پاس ٿيلن کي هدايت ڏني سون صراط مستقيم طرف. هتي محترم پڙهندڙن جي خدمت ۾ عرض آهي تہ آيت ڪريمہ (6-87) ۾ متي نالن سان ذڪر ڪيل سين نبين جي پيئرن يعني ابن جو قرآن حڪيم ذڪر فرمايو آهي انهن نبين ۾ جناب عيسي عليہ السلام جو اسم مبارڪ بہ اچي چڪو آهي سو ثابت ٿي ويو تہ جناب عسي کي بہ والد گرامي يعني ابو آهي جنهن جو ذڪر هت قرآن وانگر انجيل ۾ بہ آهي جيڪڏهن انهن نبين جي لسٽ منجهان جناب عيسي کي پيءُ نہ هجي ها تہ ان جي نالي پنيان يا آبائهم جي ذڪر مهل (6-83) قرآن ضرور استثنا آڻي ها تہ سواءِ عيسي جي سو قرآن پاڪ اهڙي استثنا نہ آڻي ڪري سمجهائي ڇڏيو تہ عيسي عليہ السلام بہ پنهنجي ماءُ کي ان جي مڙس يوسف ڊکڻ، پنهنجي پيءُ منجهان پئدا ٿيو آهي سو آيت ڪريمہ إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِندَ اللهِ كَمَثَلِ آدَمَ (3-59) جي معني ثابت ٿي تہ عيسي جي پئدائش بہ ائين سمجهي وجي جيئن ٻيا آدمي پيءُ ماءُ منجهان پئدا ٿيا آهن مطلب تہ پهرين آدمين جي نسل کان وٺي اخير تائين سڀ آدمي پيءُ ماءُ جي گڏيل نطفي منجهان ئي پيدا ٿيندا رهن تا ۽ رهندا(2-76) محترم پڙهندڙن جي خدمت ۾ عرض آهي تہ هو سورت القيامة 75 جي آيت نمبر 36 ۽ 37 کي غور سان پڙهي ڏسن تہ أَيَحْسَبُ الْإِنسَانُ أَن يُتْرَكَ سُدًى. أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِيٍّ يُمْنَى(75-36-37) يعني انسان ائين ٿو ڀانئين تہ ان کي بي مقصد تصور ڪري ڦٽو ڪيو ويندو ڇا هو اهو نطفو ناهي جو (پيءُ جي پني ۽ ماءُ جي ڇاتيءَ منجهان جاري ٿيندڙ منيءَ جي نطفي منجهان) پئدا ٿيو آهي. (86-7) مطلب تہ الله جي سائنسي تخليقي ليبارٽرين کان ڪشالن سان پئدا ٿيندڙ سين ماڻهن کي ڇا ائين ڇڏيو ويندو؟!!!

اجا بہ محترم پڑهندڙن کي گذارش آهي تہ سورت الاعراف جي آيت نمبر (7-11) تي بہ غور فرمائن جنهن ۾ رب پاڪ فرمائي ٿو تہ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلآئِكَةِ اسْجُدُواْ لآدَمَ فَسَجَدُواْ إِلاَّ إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ غور ڪيو وجي تہ رب پاڪ سين انسانن کي پيدا ڪرڻ ۽ انهن جي ماءُ جي ٻچي داني ۾ تصويرون ڻاهڻ ڪانپوءِ ٿو ملائڪن کي حڪم ڪري تہ هاڻ آدم کي سجدو ڪيو. مطلب تہ جيئن پهرين صيغن ۾ جمع جي معني آهي اهڙي طرح آخر ۾ آدم جي نوعي نالي ۾ بہ مٿين ساڳي جمع واري معني آهي ۽ ملائڪن جو سجدو بہ هڪڙي شخص بدران سين آدمين لاءِ ٿيو.

عزيز الله ٻوهيو